SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2026–2029
Rok akademicki 2028/2029

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja	Dane
Nazwa przedmiotu	Komunikowanie Interpersonalne
Kod przedmiotu	MK 38A
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydział Medyczny
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Zakład Diagnostyki Obrazowej i Medycyny Nuklearnej
Kierunek studiów	Elektroradiologia
Poziom studiów	Studia I stopnia
Profil	Praktyczny
Forma studiów	Stacjonarne
Rok i semestr studiów	III rok, semestr 5
Rodzaj przedmiotu	Do wyboru
Język wykładowy	Polski
Koordynator /	Dr hab. n. med. Marta Kopańska, Prof. UR
Osoba/ osoby prowadzące	Dr hab. n. med. Marta Kopańska, Prof. UR

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punkty ECTS

Semestr	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne	ECTS
5	—	25	—	—	—	—	—	—	2

1.2. Sposób realizacji zajęć

Zajęcia w formie tradycyjnej, z wykorzystaniem metod aktywizujących, ćwiczeń praktycznych, analizy przypadków i symulacji rozmów.

1.3. Forma zaliczenia przedmiotu

Zaliczenie z oceną (ZO).

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Podstawowa wiedza z komunikacji interpersonalnej. Gotowość do pracy w grupie, udziału w ćwiczeniach i refleksji nad własnym sposobem komunikowania się.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I METODY DYDAKTYCZNE

3.1. Cele przedmiotu

- C1. Pogłębienie wiedzy o psychologicznych podstawach komunikacji interpersonalnej oraz jej znaczeniu w praktyce
- C2. Rozwijanie umiejętności jasnego, empatycznego i adekwatnego komunikowania się z pacjentem, jego rodziną oraz członkami zespołu medycznego.

- C3. Kształtowanie umiejętności aktywnego słuchania, zadawania pytań, udzielania informacji zwrotnej i rozpoznawania komunikatów werbalnych oraz niewerbalnych.
- C4. Przygotowanie do komunikowania się w sytuacjach trudnych, konfliktowych , obciążających emocjonalnie, z poszanowaniem godności i autonomii pacjenta.
- C5. Rozwijanie umiejętności współpracy w zespole, organizowania pracy własnej oraz korzystania z literatury i źródeł naukowych dotyczących komunikacji.

3.2. Efekty uczenia się dla przedmiotu

Efekt	Treść efektu uczenia się	Odniesienie
EK_01	Student zna i rozumie w zaawansowanym stopniu psychologiczne podstawy zachowań indywidualnych oraz relacji człowieka z rodziną i otoczeniem, a także znaczenie komunikacji w relacji lekarz–pacjent.	K_W06
EK_02	Student potrafi wyszukiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł, integrować je, interpretować, wyciągać wnioski oraz formułować opinie dotyczące komunikacji w medycynie.	K_U15
EK_03	Student potrafi współpracować z innymi osobami, jasno przekazywać informacje, respektować role członków zespołu i współdziałać w realizacji wspólnych zadań.	K_U18
EK_04	Student jest gotów do organizowania własnej pracy, odpowiedzialnego przygotowywania zadań oraz współdziałania w grupie.	K_K09

3.3. Treści programowe

A. Problematyka ćwiczeń – proponowany podział 25 godzin

Temat	Treści merytoryczne	Godz.
TP1	Podstawy komunikacji interpersonalnej. Proces komunikowania, nadawca i odbiorca, intencja, kontekst, bariery komunikacyjne oraz znaczenie komunikacji w pracy lekarza.	3
TP2	Komunikacja werbalna i niewerbalna. Ton głosu, tempo wypowiedzi, kontakt wzrokowy, postawa ciała, spójność komunikatów i dostosowanie języka do odbiorcy.	3
TP3	Aktywne słuchanie i empatia. Parafrazowanie, klaryfikacja, odzwierciedlanie emocji, pytania otwarte i zamknięte, podsumowywanie oraz sprawdzanie zrozumienia.	3
TP4	Komunikacja l z pacjentem. Nawiązywanie kontaktu, budowanie zaufania, zbieranie informacji, wspólne ustalanie celów i uwzględnianie potrzeb pacjenta.	4
TP5	Komunikacja z rodziną pacjenta oraz z osobami w różnym wieku i o różnych potrzebach. Jasność przekazu, szacunek dla autonomii, różnic kulturowych i światopoglądowych.	3
TP6	Komunikacja w zespole medycznym. Przekazywanie informacji, precyzja i odpowiedzialność za komunikat, współpraca interdyscyplinarna, komunikowanie w sytuacji presji czasu.	3
TP7	Sytuacje trudne i konflikty. Reagowanie na silne emocje, niezadowolenie i nieporozumienia; asertywność, granice, deeskalacja napięcia i konstruktywna informacja zwrotna.	3
TP8	Ćwiczenia integrujące i analiza przypadków. Symulacje rozmów lekarz–pacjent oraz komunikacji zespołowej; samoocena i omówienie mocnych stron oraz obszarów do rozwoju.	3

Razem: 25 godzin.

3.4. Metody dydaktyczne

Dyskusja moderowana, analiza przypadków, ćwiczenia indywidualne i grupowe, odgrywanie ról, symulacje rozmów lekarz–pacjent, analiza nagrań lub materiałów audiowizualnych, praca z tekstami naukowymi, przygotowanie prezentacji studenckiej, informacja zwrotna i autorefleksja.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1. Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Efekt	Metoda oceny	Forma
EK_01	Kolokwium pisemne oraz analiza przypadku dotycząca zasad komunikacji i barier porozumiewania się.	Ćwiczenia
EK_02	Projekt lub prezentacja przygotowana na podstawie literatury i wiarygodnych źródeł naukowych.	Ćwiczenia
EK_03	Obserwacja współpracy w grupie, udziału w symulacji i jakości przekazywania informacji.	Ćwiczenia
EK_04	Ocena przygotowania do zajęć, terminowości realizacji zadania, aktywności i współdziałania w grupie.	Ćwiczenia

przedmiotu 4.2. Warunki zaliczenia

Proponowane kryteria oceny: kolokwium pisemne – 40% oceny końcowej; zadanie projektowe lub prezentacja – 30%; praktyczna symulacja komunikacyjna – 20%; aktywność i współpraca podczas ćwiczeń – 10%. Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie co najmniej 60% punktów z kolokwium oraz pozytywna ocena z zadania praktycznego. Obecność zgodnie z regulaminem studiów i zasadami jednostki. Kryteria wymagają zatwierdzenia przez jednostkę realizującą przedmiot.

Ocena	Wynik kolokwium
5,0	90–100%
4,5	84–89%
4,0	77–83%
3,5	70–76%
3,0	60–69%
2,0	poniżej 60%

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA I PUNKTY ECTS

Forma aktywności	Godziny
Zajęcia dydaktyczne	25
Konsultacje	2
Przygotowanie do zajęć i studiowanie literatury	8
Przygotowanie projektu/prezentacji i ćwiczeń praktycznych	8
Przygotowanie do kolokwium	7
SUMA	50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

Wymiar godzinowy: nie dotyczy. Zasady i formy odbywania praktyk: nie dotyczy.

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Heszen-Celińska I., Sęk H. (2020). Psychologia zdrowia. Wydawnictwo Naukowe PWN.

Jakubowska-Winecka A., Włodarczyk D. (2007). Psychologia w praktyce medycznej. PZWL.

McKay M., Davis M., Fanning P. (2001). Sztuka skutecznego porozumiewania się. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Literatura uzupełniająca:

Leathers D.G. (2009). Komunikacja niewerbalna. Wydawnictwo Naukowe PWN.

Heszen I. (2014). Psychologia stresu. Wydawnictwo Naukowe PWN.

- Komunikacja w zespole medycznym oraz bezpieczeństwa pacjenta. Wybrane aktualne artykuły naukowe dotyczące komunikacji.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej:

.....